

VESTI IZ SLOVENIJE

DVA TITOVA MLADA DIPLOMATA gg. M. in J. — prvi je služil pri Titovem poslanstvu v Parizu, drugi v švici, sta se dogovorila in začela veliko tiho-

DVA DUHOVNICA V PTUJU OBSOJENA. — župnika Vekoslav Skuhala in Franc Platinšek sta bila te dni obsojena na 12 let prisilnega dela. Sodili so ju v Ptaju radi spovedne mol-

BILTEN DUHOVNIKOV. — V ljubljanski škofiji so začeli nekateri duhovniki ofarjati izdajati poseben duhovniški list "Bilten," ki je namenjen samo duhovnikom. Tudi za Primorje so načrtali izdati tak "bilten."

VISEK VERSKE SVOBODE. — Iz Jugoslavije prihajajo številna poročila o novih odredbah, ki jih je izdala tamkajšnja oblast glede cerkvenih porok, krstov in pogrebov. Župniki so raz priznice prebrali izjavo, da ne smejo več nikogar cerkveno poročiti ali krstiti, če nima za to potrebne dovoljenja od o-

ZOPET UBOJSTVO NA MEJI. — V noči na petek 11. t. m. sta v bližini nove bolnišnice na šempetrski strani pri Gorici nekaj moških in neka ženska hotela prekorati mejo. Jugo-

Tri na dan

Churchill je prišel pokusiti ameriške cigare. Kakor se je bil razvnel, morajo biti naše cigare precej močne.

Najbolj je vpil Churchill proti ruskemu imperializmu. Krivično! Rusi niso raztegnili svoje zemlje niti za ped dlje, kot sta jim dovolila — Churchill in Roosevelt.

Ne imperializem, ampak komunizem steza prste na vse strani. Churchill in Roosevelt sta mu dala prva pogum k temu. Zdaj bi jima lahko rekli: "Ne kliči vruga!"

UMRLI SO: Anton Oražem v Ljubljani, Marija Bolko roj. Veranič v Zgornji Poljskavi. Josipina Hoertner v Ljubljani, Natalija Smerkolj roj. Scrsen, Sv. Peter v Savinjski dolini, Jože Trbovc, Hrastovce pri Mokronogu, Bojan Cofl iz Polzele, Angela Kušar iz Kleč pri Ljubljani, Jernej Krk v Celju, Jožica Breje na Jesenicah, Ana Logar v Horjulu, Jože Marčan v Ljubljani Miroslava Braskvar, roj. Justin v Ljubljani, Emilija Malavašič v Ljubljani, Emil Kandare v Ljubljani, Marijan Koncut v Ljubljani, Jožeta Jerčin v Jurklostru. Ciril Debeljak v Stari Cerkvi, Ivan Kelec v Beogradu, Ignac Koščak na Brodu pri Novem Mestu, Marija Frank v Ljubljani, Tomaž Mencinger v Ljubljani, Franciška Mausar roj. Kurat in Ljubljani, Antonija Štern, roj. Kavčnik, v Ljubljani, Ana Vodišek, roj. Zupančič v Rimskih Toplicah.

Dopis iz Austrije

Asten. — Premaknilo se je. Pri transport beguncev, med katerimi so tudi Slovenci, je odšel za Združene Države. Ne moremo reči, da bi se nam tu v Asteni pri Ljubljani preselilo malo. Razmeroma, kakor je to slabo v drugih taboriščih, tu še nekako lahko prenašamo begunstvo. Saj, ko je bilo v Spittlatu najhujše, so sem k nam pribežali mnogi preganjanji. Tu je pač ameriška uprava, ki je mnogo širokogrudnejša, kot je bila angleška na Koroskem. Imeli smo pa na našo srečo tudi pametne ljudi, ki so nas vodili in za nas posredovali pri upravi. Bil je najprej to ing. Franc Tavčar, sin znanega slovenskega pisatelja in politika Dr. Franc Tavčarja. Ing. Tavčar je v domovini delal v svoji stroki v Črni Gori. Njegov Mojkovski most je mojstrovina prve vrste. Most gre preko reke Tare, je 56 metrov dolg, ves iz kamna grajen in ima samo en lok. Je menda edini te vrste v Evropi. Ing. Tavčar je gradil tudi lepo in mogočno banko palačo na Cetinju. Dn 28. marca je ing. Tavčar odpotoval v Argentino. Hudo nam je bilo za njim. Pridno in poštrevnovalno je skrbel za vse naše rojake. Več smo mu hvaležni. Tudi mnogi drugi so se že izselili. Večinoma pišejo, da se jim razmeroma dobro godi. Dne 6. aprila pa je iz našega taborišča odšel prvi transport, ki je namenjen za Združene Države. Med srečnimi, ki potujejo, je tudi slovenski rojak Dr. Franček Žebot s svojo družino. Soproga, gospa Lidija, je hčerka prvega predsednika Slovenske Zveze in člana prve Narodne vlade Slovenije, pok. Dr. Lovra Pogachnika. Žebotovi imajo hčerko Marinko in sinove Jurija, Petra in Frančka. Vsi potujejo v Californijo. Težka je bila ločitev. Vsak slovenski begunec gre težko iz Evrope, tistim, ki ostanejo, pa je hudo, ker morajo ostati in se zopet ločiti. Mi ostali upamo, da bomo tudi kmalu še prišli na vrsto in v tem upanju lažje prenašamo puščobo taboriščnega življenja.

NAM JE KUKAJ DOBRO. KATO SI PRI VSAKI PRILIKI SPOMINAMO NA BEGUNCE

Direktno iz Washingtona poročila STEPHEN M. YOUNG Congressman-at-Large of Ohio

Novi kandidat

Zanimiva je tale zgodba bivšega kongresnika Eerett Dirksen, republikanca iz Illinois. Vstopil je v kongres leta 1933. Prostovoljno je izstopil v letu 1948, ker so mu zdravniki rekli, da njegove oči ne prenesejo težkega napora, ki je združen s delom v kongresu. Zdravnik je rabil zelo mile izraze, da njegove oči "rano pešajo," ker ni hotel ravno reči, da ima kongresnik očesnega raka. Možno je razumel in odšel v pokoj. Teško mu je bilo zelo žal za njim. Bil so ponosni, da so imeli tako imenitnega moža za svojega zastopnika v kongresu. Vedno je bil ponovno izvoljen z velikansko večino. Bil pa je v resnici velik delavec in silno vpliven, dasi je bil še mlad. Pridno je delal in gotovo je njegovim očem nekaj škodoval velik napor v delu v parlamentarnih odborih. Ko pa je odstopil, so se njegove oči hitro popravljale in sedaj pravijo tudi zdravniki, da nikoli ni bilo pri njem nikakga sledu o raku in tudi ne takozvane "mladostnega pešanja oči." Tako je naš narod izgubil odličnega politika in državljana, valed naše sodne snage zdravnik. Dirksena sedaj predlaga, da kot najboljšega kandidata za senat USA pri volitvah v letu 1950. Če ga volitvi v Illinois izvolijo, bo verjetno on republikanski kandidat za predsednika v letu 1952.

Zakon o zbolšanju zdravstvene službe

Glede socializacije medicine je sedaj mnogo nepotrebnega hrupa. Nekateri kurijo in kurijo javno razpoloženje, da bi napravili napačen vtis o vsebini zakona, ki je predlagan. Za zakon dejansko ne pomeni nikake socializacije medicine. Nič drugega ne predlaga kot to naj se določi mala taksa za zdravstvene namene, nekako tako kot se pobira taksa za socialno zavarovanje. Fondi, ki bi se na ta način zbrali, bi se zopet razdelili posameznim državam, ki bi uvedle potrebno zdravstveno preskrbo. Zdravniki bi v takih ustanovah sodelovali ali pa ne, kakor bi hoteli. Posamezniki bi še nadalje svobodno zbirali svoje zdravnike pri teh ustanovah ali pa tudi ne kakor bi hoteli. Lahko bi popolnoma svobodno izbirali kot so doslej. Stric Sam je v tem slučaju zopet samo nekaka zbiralna agencija za posamezne države, ki bi si s tem načrtom nekoliko pomagale. Noben zdravnik ne bi bil nameščenec federalne vlade. S sredstvi iz tega fonda bi naša vlada vsakako skušala vzgojiti nekaj več dobrih zdravnikov za tiste kraje, kjer jih sedaj nimajo, posebno za oddaljene farmarske kraje. To bi bil ves učinek sedaj predlaganega načrta in zakona.

Novi članice USA

Odbor je predlagal naj se sprejmeta Alaska in Hawaii v Združene Države kot polnopravni članici-državi. Alaska ima nekaj manj kot stotisoč prebivalcev, Hawaii pa okoli petstotisoč. Pomislimo kaj bi se zgodilo, če bi radi kakega senatorja iz Alaske in Hawaii ali Puerto Rico, ki tudi prosi v Združene Države, propadel kak važen akt, kaka važna mednarodna pogodba, ki bi bila bistvena za politiko našega naroda. Kaj bi bilo, če bi radi zastopnikov teh dežel propadla kaka važna postava o našem javnem napredku. New York ima na svojem državnem ozemlju nekaj več kot 15 milijonov ljudi. Alaska, če bi bila sprejeta v USA, bi imela ravno tako dva senatorja kakor New York. Vsak njen senator bi zastopal okoli 50 tisoč ljudi, torej manj kot jih ima en okraj New Yorka. Vendar bi glasovi Alaske šteli prav toliko kot oni iz New Yorka. Kaj naj torej rečemo na tak predlog? Najbolje, da se pozovemo na Dr. Nicholas Murray Butler, predsednika Columbia univerze, ki je ugotovil in rekel: "Pod nobenim pogojem naj bi Alaske in Hawaii ali pa Puerto Rico ne vstopili kot države v USA. To bi pomenilo začetek konca naših Združenih Držav, kot jih sedaj poznamo in imamo. Ta državna zveza obsega zdravo, primerno in kompaktno ozemlje, ki ga mejijo Kanada, Meksiko in dva oceana. Če bi k temu dodajali ozemlja, ki leže zunaj te sfere, tisoče milj oddaljena, bi vpeljali čisto nove interese in poglede in to bi pomenilo začetek konca prav lahko in bolj verjetno kakor pa ne.

Kitajski komunisti stavili ultimatum

Če vlada ne podpiše vseh njihovih zahtev, bodo komunistične čete takoj napadle srednje Kitajsko — 3 dnevni rok.

Nanking, Kitajsko. — Komunistična vojaška komanda in politično vodstvo sta dala kitajski narodni vladi tri dni odloga, da mirovne pogoje prejme ali pa odkolni. V slučaju, da jih odkolni, se bo takoj nadaljevala komunistična ofenziva proti srednji in južni Kitajski. Pogojni so isti, ki so jih komunisti stavili takoj v začetku. Če vlada te pogoje sprejme, je toliko kot kapitulirala pred komunisti. Vlada mora samo izjaviti ali je pripravljena podpisati, kar so predložili komunisti ali ne. Če ne bo podpisala bodo komunistične čete začele z bojevanjem in se potem ne bodo več pogajale.

Papež ponovno prosi za mir v Jeruzalemu in Palestini

Vatikan. — Papež je poslal vsem katoliškim škofom poziv naj obveste svoje vernike o sedanjem položaju v Jeruzalemu in sveti deželi. Poziva naj katoliki delujejo na to, da se Jeruzalem neutralizira izloči iz vseh sporov in da se doseže resničen mir za Palestino. Papež izraža veliko žalost za pomanjkanje katoliškim v sveti deželi. Pravi, da se vedno dobiva proteste radi pokrodovanja cerkva in svetih mest v sveti deželi.

Le, eno žiotjenje imamo — pogledimo na obe strani predno stopimo čez cesto.

sprejmeta Alaska in Hawaii v Združene Države kot polnopravni članici-državi. Alaska ima nekaj manj kot stotisoč prebivalcev, Hawaii pa okoli petstotisoč.

Pomislimo kaj bi se zgodilo, če bi radi kakega senatorja iz Alaske in Hawaii ali Puerto Rico, ki tudi prosi v Združene Države, propadel kak važen akt, kaka važna mednarodna pogodba, ki bi bila bistvena za politiko našega naroda. Kaj bi bilo, če bi radi zastopnikov teh dežel propadla kaka važna postava o našem javnem napredku. New York ima na svojem državnem ozemlju nekaj več kot 15 milijonov ljudi. Alaska, če bi bila sprejeta v USA, bi imela ravno tako dva senatorja kakor New York. Vsak njen senator bi zastopal okoli 50 tisoč ljudi, torej manj kot jih ima en okraj New Yorka. Vendar bi glasovi Alaske šteli prav toliko kot oni iz New Yorka.

Kaj naj torej rečemo na tak predlog? Najbolje, da se pozovemo na Dr. Nicholas Murray Butler, predsednika Columbia univerze, ki je ugotovil in rekel: "Pod nobenim pogojem naj bi Alaske in Hawaii ali pa Puerto Rico ne vstopili kot države v USA. To bi pomenilo začetek konca naših Združenih Držav, kot jih sedaj poznamo in imamo. Ta državna zveza obsega zdravo, primerno in kompaktno ozemlje, ki ga mejijo Kanada, Meksiko in dva oceana. Če bi k temu dodajali ozemlja, ki leže zunaj te sfere, tisoče milj oddaljena, bi vpeljali čisto nove interese in poglede in to bi pomenilo začetek konca prav lahko in bolj verjetno kakor pa ne.

NOVI GROBOVI

Joseph Simunic

Včeraj popoldne, deset minut pred tretjo uro je na svojem domu umrl Joseph Simunic. Stanoval je na 866 E. 75. St. Bil je 72 let star in že dolgo bolan. Zapušča soprogo Agato, roj. Dobronič. Rojen je bil v okraju Karlovac na Hrvaškem. V Ameriki je bival 47 let. Poleg soproge žalujejo za njim sinovi in hčere: Mrs. Helen Plivečič, Vid, Martin, John. Mrs. Anna Ferrick, Mary in Nick, ki živi v Newark, N. J., 5 nečakov in sestra Agata v starem kraju. Bil je član društva sv. Jožeta št. 99 HBZ in Protected Home Circle. Truplo bodo položili danes ob petih popoldne na er Grdinovega pogrebnega zavoda na St. Clair in 62 St., pogreb bo pa v petek od tam v cerkvi sv. Pavla ob 9:30 zjutraj.

Mabelle Estelle Markic

V torek zjutraj ob 8:30, ko se je javila na delo v Infirmary v Warensville, Ohio, je nenkrat zadela srčna kap Mrs. Mabelle Estelle Markic in umrla je prav kmalu nato. Bila je 64 let stara, rojena v Clevelandu, soproga Josepha, predelavca pri vzdrževanju in upravi mestnih farm. Njeno deklško ime je bilo Stevens. Njeni starši so bili iz Massachusetts. Poleg soproga zapuščata tudi hčer Mary Lois. Pogreb bo v petek popoldne ob 1. uri iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 1053 E. 62. St. na pokopališču Woodland. Družina stanuje na Green Rd. v oglaševanem hišnem zmu.

Marta Petrić

V Doctor's bolnišnici je sinoči preminula Marta Petrić, roj. Smiljanić. Družina stanuje na 19605 Fairway Ave., Maple Heights. Bila je rodóm Hrvatka, stara 53 let. Bila je članica dr. Zrinjski in Frankopan št. 408 HBZ. Zapuščata soproga Alojzija, sinova George in Louis, hčere Marta Hales, Helen Cigany, Anna, Elsie in Catherine ter vnuke, v starem kraju pa tudi še sestro in brata. Pogreb bo v petek zjutraj iz Ferfoljevega pogrebnega zavoda ob 8:30 zjutraj v cerkvi St. Vencelav na Maple Heights, kjer se bo pričelo pogrebno sv. opravilo ob 9. uri.

Da se očistijo naša mesta

Washington. — Senatorji so obiskali zamazane in zanemarjene predele ameriškega prestolnega mesta in sklenili, da bodo sezidali 810,000 novih cenjenih stanovanj. V razpravi je namreč novi zakon o zidanju stanovanj.

Razne najnovije svetovne vesti

NANKING, KITAJSKA. — Kitajska narodna vlada je sklenila, da odklanja ultimativno ponudbo vodstva komunistov, da mora podpisati pogoje premirja kakršne so oni stavili. Istočasno je narodna vlada zaprosila za podaljšanje roka in stavila svoje pomirjevalne protipredloge. Pričakujejo, da se komunisti s tem ne bodo zadovoljili in da bodo takoj nadaljevali civilno vojno. V ta namen so komunisti zbrali ob reki Yangtze veliko novo armado in milijon mož, ki so na novo opremljeni in na novo oboroženi ter samo čakajo na ukaz za napad.

WASHINGTON, D. C. — Predsednik Truman je podpisal zakon za pomol po Marshallovem planu za naslednjih 15 mesecev v znesku 5 milijonov, 430 milijonov dolarjev. Podpisu sta prisostvovala administrator za zunanjo pomoč Pavel Hoffman in posebni ambasador za izvedbo Marshallovega načrta Averell Harriman.

BERLIN, NEMČIJA. — Ameriške vojaške sile v Nemčiji imajo sedaj največje vojaške vaje v Nemčiji po vojni. Predpostavljajo se napad od meje češkoslovaške proti Bavarski. Namišljeno fronto bo branilo 70 tisoč mož vojske, tankovske jedinice, bombniki in zrakovlji-borci, kakor tudi nekateri specialne jedinice, s katerimi razpolaga ameriška okupacijska oblast v Nemčiji.

Sovjeti profl Judom

Nova politika Sovjetske Zveze glede Judov — Judovski listi prepovedani — Komunistična propaganda med Arabci.

Moskva. — Sovjetska politika glede Palestine se spreminja. Doselej je sovjetska zveza upala, da bo imela v Palestini svojo odskočno desko v Mali Aziji. Izgleda, da je Truman spretno izmanevriral ta načrt. Sovjetska zveza je prva priznala državo Izrael, Sovjetska Zveza je prva poslala tja svoje diplomatsko zastopstvo. Sovjetska Zveza je poslala tja prvi vojni material in podpirala nezakonito pošiljanje orožja preko Češkoslovaške. V vsem kar je bilo v korist judovske države je hotela Rusija biti prva.

Po volitvah v Palestini, po novih izjavah judovskih državnikov, po vseh tesnih zvezah, ki jih je navezala Severna Amerika z novo državo, pa Rusija uvleča, da se ji ne bodo posrečili načrti. V notranjosti Sovjetske Zveze se že pojavlja hud antisemitizem, ki ima pomoč v uradnih ustanovah. Več judovskih organizacij in listov je v zadnjem času bilo zatrtih in prepovedanih. Sovjetske oblasti so začele ovirati emigracijo Judov iz Rusije v Palestino. Istočasno je začela nova propaganda med prednje-azijskimi arabskimi narodi proti judovskemu kapitalizmu in anglo-ameriški imperijalni zmu.

Stalin je zdrav in bo dolgo živel

New York. — General Walter Bedel Smith, ki je bil USA ambasador v Moskvi, je časnikažem rekel, da je po njegovem mnenju Stalin zelo zdrav človek in so vse govornice o njegovih boleznih izmišljene. On je Georgijec in ti navadno zelo dolgo žive. Glede ruske vojske je pa general rekel, da je sijajna ali je izredno težko jo oskrbovati z vsem potrebnim, kar Rusija nima dovolj prevoznih sredstev.

Komunisti se zbirajo v Parizu

Pariz, Francija. — V Parizu začenejo komunisti in drugi levicari svoj mirovni kongres, približno na isti način kot so ga imeli v New Yorku. Objavljajo, da bo prisostvovalo 69 narodov po svojih zastopnikih. Kongres ne bo nič drugega kot komunistična propaganda proti severno-atlantskemu paktu.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Urednik je boljši — Zdravstveno stanje se našemu uredniku Debevcu počasi zboljšuje. V bolnišnici, pravijo zdravniki, bo še kake tri tedne.

Zdravnik premeščen — Dr. Leonard J. Janchar, ki je bil do sedaj eno leto pomočnik domačega hišnega zdravnika v St. Thomas bolnišnici v Akronu, O., je bil imenovan za domačega hišnega zdravnika v Peoples bolnišnici v Akronu.

Deseta obletnica — V petek bo v cerkvi sv. Lovrenca maša ob 8:30 za pok. Josipa Žura v spomin desete obletnice njegove smrti.

Maša zadušnica — V petek ob 6:30 bo v cerkvi sv. Vida maša za pok. Louis Cimperman v spomin 30 dnevnice njegove smrti.

Oltarno društvo sv. Vida — Članice Oltarnega društva fare sv. Vida naj se v četrtek po pobožnosti zglasijo v šoli soba št. 6. Prav gotovo naj se zglasijo vse one, ki žele plačati assessment ali prispevati za cvetlice.

Nov Narodni dom — V nedeljo bodo v Clevelandu na West side 4583 W. 130. St. slovesno odprli Jugoslovanski delavski narodni dom. Med slavnostnimi govorniki bo tudi nekranjski slovenski katoliški Jednote, zupan Burke, senator William Boyd, councilman James Donnelly in Charles Ford. Pela bodo pevška društva Zvon, Triglav in Slavec.

Zaposlitev v aprilu — 40,000 delavcev je bilo začetkom aprila v Ohio brez posla. 570,000 je bilo zaposlenih. Pričakujejo, da bo z nastopom toplih mesecev povpraševanje po delu večje in da se bo zlasti s 1. majem število brezposelnih znatno zmanjšalo.

Rev. Viktor Breznikar

Ze smo poročali, da je prišel v New York z letalom iz Muenchena slovenski begunski duhovnik Rev. Viktor Breznikar. V duhovnika je bil posvečen leta 1940 v Mariboru. Po umiku iz domovine je deloval kot dušni pastir - pomočnik v Obertilliach na Tirolskem.

Ze pred skoraj pol letom je dobil povabilo, da pride delovat v Ameriko in sicer v škofijo Spokane, države Washington. Vabilu se je vesel odzval, dolgo pa ni dobil pri ameriskem konzulatu v Salzburgu potrebnih papirjev. Njegov novi škof je posređoval v Washingtonu in poslal Rev. Breznikarju denar za potovanje z letalom. Po več mesecih vztrajnega dreganja je stvar uspeła in zdaj je gospod tu. Povedali smo že, pa še ponovimo, da je to drugi gospod duhovnik, ki mu je uspelo iz Avstrije priti v USA. Prvi je bil Rev. Lavrih. Upajmo, da jima bodo sledili tudi drugi, posebno tisti, ki imajo v Ameriki svoje sorodnike, ki se že toliko časa trudijo in prizadevajo, da bi jih dobili sem k sebi. Rev. Breznikar se je na poti v Spokane ustavil samo pri svoji sestrični Mrs. Ciril Žebot v Pittsburghu. Novemu slovenskemu delavcu v ameriskem vinogradu Gospodovem kličemo: Dobrodošel in zvrhano mero uspehov v novem delokrogu.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year, \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

APRIL						
	SUN	TUE	WED	THU	FR	SAT
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 78 Wed., April 20, 1949

Prvi Špitalarji pridejo

Delo za reševanje nesrečnih naših bratov v begunstvu beleži svoj nadaljni uspeh. Iz Spittalla na Dravi na Korškem v Avstriji je prišlo poročilo, da je dne 4. aprila vendarle prišel končno USA generalni konzul iz Salzburga in izdal vize za vstop v USA prvih 60 beguncev Slovencev. Nimamo še imen tistih, ki so tako srečni, da so med prvimi ali nekateri so se že javili svojim sorodnikom in sponzorjem vsi srečni in veseli, da so to dočakali.

Pisma povedo, da je gospod generalni konzul zelo lepo ravnal, da so vse formalnosti bile opravljene brez vseh šikan in težav in ponižanj, ki so jih žal begunci morali prenašati po krivici in brez vsake potrebe dolga leta v begunstvu. Kar čuti se, da so ti begunci, ki so odbrani za Ameriko, s tem postali nekako več vredni, bolj uvaževani, v neki meri že ameriški državljani z vso ceno, ki jo ameriško državljanstvo človeku prinaša.

Srečni so begunci, zadovoljni so sponzorji. Delo, ki ga s tolikim trudom opravljajo slovenski katoličani v Ameriki potom svoje Lige, ima vendar svoje uspehe. Najdalj smo morali čakati na uspehe, pri katerih so neposredno prizadeti naši ljudje, pa tudi to smo dočakali. Po vseh podatkih, ki jih imamo iz Washingtona in New Yorka, bodo tudi drugi, ki imajo v Ameriki sponzorje, prišli kmalu na vrsto. Zagotavljamo nas, da bodo letos vsi taki gotovo v Ameriki. Sodimo, da bo to pot menda res. Kajti komisija, ki to delo opravlja, je vendar začela delati v Italiji, v Avstriji in v Nemčiji v vseh conah.

Naj se torej nihče ne žalosti in ne pritožuje preveč, če njegovi varovanci niso med prvimi in bi po njegovem mnenju morali biti. Res je, da je vrstni red po katerem sprejemajo begunce, večkrat nerazumljiv in na videz vsaj ni v nikakem skladu niti z zakonom niti z vrstnim redom, po katerem so bili begunci prijavljeni. Tako smo na primer dne zvedeli, da še ni bil klican pred ameriško komisijo sin, ki ima svojega očeta tu v Ameriki in je oče izpolnil prav vse kar je treba že pred letom, takoj, ko je bil sprejet novi begunski zakon. Ta zakon predpisuje, da imajo sorodniki prednost, pa sin ni še nič dobil obvestila, da je njegova prošnja upoštevana. Takih na videz in v resnici krivičnih slučajev je več. Ali ni treba, da nas razburjajo, ker upamo utemeljeno, da bodo itak vsi, ki so prijavljeni, prišli na vrsto v prihodnjih tednih in mesecih. Liga posreduje in Rev. Bernard Ambrožič je naš zastopnik pred različnimi oblastmi in neumorno nadleguje vse urade, dokler ne izvojuje, da tudi naši slovenski ljudje pridejo do svojih pravic.

Mi pa pišemo te vrstice pred vsem zato, ker bi radi pri tej priložnosti podčrtali kako važno in potrebno je, da imamo Ligo in kako važno je, da ima Liga toliko sredstev, da more svoje delo opravljati. Nad sedem tisoč slovenskih ljudi je našlo svoj novi dom v Argentini. Z nepopisnimi težavami je bilo združeno delo za ta cilj. Od tistih časov, ko se je ob besedi begunec vsak zmrdnil in pomilovalno pogledal, pa vse do sedanjih dni, ko sicer begunce razumejo in pravijo, da jih spoštujejo, je moralo delati na stotine ljudi v Evropi in po drugod pri različnih oblasteh in ustanovah, da smo izbojevali dovoljenje za dovoljenjem, ki je bilo potrebno. Nič ni šlo gladko. Razumljivo, da nič ne gre gladko, ko moraš za vse prositi in molelovati. Prosim je bilo treba za vstopno dovoljenje. Prosim je bilo treba, da so države spregledale dokumente, ki jih begunci nimajo, prositi je bilo treba za prevozna sredstva, prositi za prva prenočišča in preskrbo do prvega zasluzka in vse to za tisoče ljudi.

In vsem tem delu smo bili Slovenci med prvimi. Morali smo prebijati led, vzbujati smisel, trkati na srce in razum za grozno nesrečo, ki je nastala po svetovni vojni za nesrečne preganjane žrtve.

Potem, ko se je odprlo, so prišle druge države: Kanada, kjer je sedaj že tudi preko tisoč Slovencev, Anglija, kjer jih je blizu tisoč, Venezuela, Peru, Brazilija in Avstralija kamor jih je odšlo po nekaj desetini in stotin. Sedaj se odpirajo tudi Združene Države Amerike. Kako važno je bilo, da smo hoteli. Kako bistveno potrebno je bilo, da smo imeli Ligo in sredstva, da smo mogli zgodaj začeti. Sedaj je Argentina že ustavila nadaljni izdajanje viz in tisti, ki so zaostali, so pač zamudili vlak. Mnoge druge države že ne sprejemajo in ostale so pravzaprav samo še Kanada, Avstralija in Združene Države.

Vsi, ki so imeli opravka z delom za begunce, vedo, koliko je bilo tu treba skupnih naporov, da smo prišli v Združene Države toliko daleč kakor smo. Prihajali so že lansko leto Poljaki, prihajali Litvanci, prihajali Judje, prihajali drugi, le Slovencev smo zastoj pričakovali. Bili smo pač v težkem položaju, da nismo imeli kvotne številke in v največ slučajih ne dovolj sredstev, da bi bili mogli z zaseb-

nim denarjem skrbeti za prevoz preko morja. V skupnem naporu so ameriški katoličani prebijali težko pot preko kongresa in preko administracije, dokler niso bile odstranjene ovire, da so tudi naši ljudje mogli priti v poštev. Pa smo doživeli tudi to in v začetku maja bomo mogli v Ameriki, če bo šlo vse po sreči, pozdraviti prvo skupino naših beguncev, ki jih že poznamo pod imenom Špitalarji. Bog bodi zahvaljen in vsi dobrotniki in podporniki Lige.

S tem pa še daleč nismo končali. V Evropi je še vedno na tisoče naših ljudi, ki še čakajo na odrešenje. Tisoči še prosijo za sprejem v Združene Države, tisoči bi šli tudi drugam, če bi le mogli. Še so ovire. Ta ni eligible pri IRO, drugi nima kakega potrebnega dokumenta, pa je treba iti vso dolgo pot uradnega konjička, da mu spregledajo, pri tretjem se kaj izgubi in zatakne v kakem uradu in treba je truda in pisanja in potov, da se spravi njegova reč v tir.

Pred vsem pa potrebujemo še in še sponzorjev. Sponzorjev, ki bi velikodušno sprejeli reveže v svoj dom in jim pomagali izpolniti pogoje zakona.

Potrebujemo Ligo sredstev, da bo mogla nadaljevati to delo do konca. Letos je zbiranje po naselbinah nekako zastalo. Po novem letu dohodki le malo prihajajo v Ligo blagajno. Razumljivo je to. Marsikje so se prilike poslabšale. Ali vendar zato ne smemo pustiti, ne odnehati. Naj bo vest, da prvi prihajajo v Ameriko, nova spodbuda, da pripravimo pot za vse druge.

Odprti srce, odprti roke...

P. Bernard Ambrožič

Ena dve, tri — zanimivosti! Morda se kaj več kot zgolj zanimivosti. "Encouragement" bi rekel Amerikaneec. Dr. Kern piše v svojem slovarju, da je "encouragement" — izpodbujanje. Pa naj bo, saj tudi jaz trenutno ne najdem boljše besede. Ko boste prijatelji beguncev prečitali do konca, kar mislim povedati, boste občutili okoli srca nekaj prijetnega, prijaznega, toplega. Če bo tisto, kar boste občutili, "izpodbujanje" ali kaj drugega, si pa sami skušajte razložiti.

Kaj bo s tistimi, ki niso dovolj zdravi, mladi in krepki, da bi jih kakšna dežela sprejela? Namreč med begunci. Tako se izprašujejo begunci z govorniko in pisano besedo. Taki se je spraševala že neklikokrat tudi prijujoča kolona. Zdej imamo vsi skupaj odgovor na to vprašanje. Nak, preveč sem zapisal. Vsaj kos odgovora imamo, ali če hočete: delni odgovor imamo. Prihaja pa ta kos odgovora iz Švice, kjer je mesto Geneva, in kjer je v tem mestu Wilsonova palača (Palais Wilson) in kjer je v tej Wilsonovi palači glavni sedež begunske svetovne organizacije IRO.

Tam torej se je ta odgovor, pardon, tam se je KOS tega odgovora skuhal, v svet ga je pa razgasil Mr. William Hallam Tuck, generalni direktor begunske organizacije IRO. Razglašenje tistega delnega odgovora Mr. Tucka se glasi v našem jeziku tako: "IRO je dejala na stran en milijon in dvesto petdeset tisoč dolarjev v ta namen, da po svojem posebnem programu izvežba 27,000 nespособnih beguncev v Avstriji, v Nemčiji in Italiji za posebne življenjske poklice. To so-taki begunci, ki imajo sedaj radi boleznih, starosti ali drugačne onemoglosti zelo malo upanja, da bi se mogli izseliti kam čez morje. Vseh skupaj, ki jih tuje dežele odklanjajo, je med begunci 65,000. Od teh je 38 tisoč čisto nespособnih, pohabljenih ali tako bolnih, da so popolnoma navezani na tujo pomoč. 27 tisoč od celotnega števila je pa takih, ki bi se s primernim vezbanjem usposobili za tak ali drugačen pridobiten življenjski poklic."

Tem je torej namenjen program, a katerega je IRO dejala na stran \$1,250,000. Po tem programu bo IRO poskrbela za zdravniško oskrbo, za psihološko zdravljenje, za posvetovalne urade, za poklicno vezbanje in tako dalje tistih 27,000 beguncev, ki imajo še kaj pričakovati od življenja na svetu, če bi se kdo zanje resno zavzel. In ravno IRO se hoče zdaj zanje "resno zavzeti."

Mr. Tuck je zaključil svoj razglas s temi besedami:

"Naš cilj je, dati beguncem, ki so za sedaj nezmožni za delo, dovolj priložnosti, da se sami usposobijo za kako poklicno delo. Ko bodo ti ljudje prišli iz vežbalnih šol, ki jih misli ustanoviti IRO, bodo veljali za koristne delavne ljudi. Vsaka država jih bo lahko vključila v svoj gospodarski sistem. Ne bodo jih več odklanjali, češ, ne uporabni so nam. Prav srečni smo, da lahko začnemo s tem programom. Z našo pomočjo bodo tisoči pogledali v bodočnost z novimi nadami, ko so se mislili, da se živa duša ne zmejni zanje. Zaupanje v lastno moč in boljšo bodočnost se bo vrnilo vanje, kot se po dolgi zimi vrne zaželeno pomlad."

No, ali se vam zdi ta novica samo "zanimiva", ali pa tudi — izpodbudna?

DRUGA prihaja iz nekga begunskega taborišča v Nemčiji:

"Naše taborišče je veliko in razdeljeno v dva dela. En del zasedajo Jugoslovani, po večini Srbi, nekaj Hrvatov in naša slovenska skupina. V drugem delu se nahajajo Estonci. V taborišču pričakujemo sedaj katoliškega duhovnika. Pričakujejo ga vsak čas in sobo smo mu že rezervirali. Velikonočne počitnice torej upamo imeti v taborišču samem. Pa sta v bližini dve cerkvi, po kakšnem kilometru oddaljeni od nas.

"Od Slovencev čakajo na Ameriko Jože M., Marjan Z., Pavle B. in Stane Z. Vsi ti predstavljajo mlade družine s po enim otrokom, razen Z. Marjan je že predložil vse dokumente in čakal na odhod v tranzitno taborišče, kjer se izvršijo še končne formalnosti, potem čez lužo, če bo vse v redu. Za drugi teden je pozvan Jože, da predloži dokumente. In tako dalje. Manjša skupina čaka na odhod v Argentino. Že pred 6 meseci so izpolnili vse dokumentalne formalnosti, pa jih še niso pozvali. Vse traja tako dolgo in se strahšno vleče. Jaz sem se prijavil za Avstralijo in čakam, da me pozovejo, da izvršim dokumentalne formalnosti. Odpotoval pa bom šele, če Bog da, enkrat jeseni."

"Med tem ko čakamo v taborišču, ne tratimo časa. Učimo se raznih praktičnih poklicev. Nekateri obiskujejo geometriško šolo, ženske hodijo v gospodinjske tečaje, kjer se učijo največ krojenja in šivanja, izdelujejo lepe kovčage, ročne torbice in tako dalje. Nekaj moških obiskuje tudi knjigovodni in kartonarski kurzi. Poleg vsega tega pa vsi hodimo tudi v šolo za angleški jezik. Kakor vidite, ne

spimo in ne lenarimo. Imamo odprte oči in gledamo, da izkoristimo čas in se pripravljamo za lepše življenje. Pripravljani bomo na vse, nobenega dela se ne strašimo. Za ves Vaš trud ki ga imate z nami begunci, v mojem imenu in v imenu vse naše skupine: Bog plačaj!"

Pa recite, da se to ne čita prav lepo! Ali ni vsako tako pismo — pa bi jih lahko dal še več natisniti — zmerom nova "izpodbujanje" ali "encouragement"? Pa naj se še kdo oglasi in iz svojih umazanih ust zabrusi nam in tem ljudem: Izmečki! Izdajalci! Smeti!

Nič zamere za kako tako in podobno psovko, saj ti ljudje v resnici ne vedo, kaj blebetajo. Bog jim odpusti!

Tiste besede proti koncu gornjega pisma sem mislil podčrtati, da bi bile v tisku debele in bi pozornost bralcev bolj pritegnile nase. Potem sem se pa premislil in sem pustil kar vsakdanji tisk. Če jih bo radi tega škodoval ne bo onim beguncem, ampak samemu sebi, ker bo pri tem izgubil veliko mero "izpodbujanja". Saj kdor se ne potruди, toliko, da bi brez podčrtanja prebral in zraven malo premislil besede v gornjem pismu, nifi ne zasluži, da bi mu postalo prijetno in prijazno okoli srca.

Če se vam je DRUGA dopadla, in če ste PRVO s zadovoljtvom na znanje vzeli, pa si sedaj ogledjte še TRETJO!

In ta tretja prihaja od tam, kjer živijo, delajo, upajo in hrepentijo naši "Spittalarji." To so tisti, ki so pred nekaj tedni (ali je od takrat morda že kaj mesecev minulo?) dali naslov urvodniku v Ameriški Domovini. Namreč tistemu urvodniku, ki je ganil in segel do srca Petru Koпрivl, pa morda še komu drugemu, ki se sicer ni "javil k besedi" v javnosti, pa je vendar morda odločil ali vsaj sklenil: Moram poslati nekaj za LIGO Katoliških Slovencev. Tam od Spittalla torej prihaja moja današnja TRETJA.

In pove: Po dolgem pričakovanju, hrepenjenju in upanju, po dolgih tednih bojznih, strahov in živčne napetosti, po neskončnem pisarniškem in pečatniškem delu, po neprestanih izpraševanjih, preiskavah in podpisovanjih, po neštivilnih srečanjih z ogromno množico prekmorskih in avstrijskih, visokih, nizkih, srednjih, vmesnih uradnikov, poduradnikov, urad. slug in tolmačev, uradnic, poduradnic in tolmačev. . . posredovalcev, posredovalk, svetovalcev, svetovalk. . . lepih, grdih, pomenljivih in nepomenljivih, mrzlih in toplih pogledih in pregledih. . . in tako dalje, in tako dalje in tako dalje. . . je prišel ta teden v našo bližino — AMERIŠKI KONZUL!!!

Zdej se pa mi nekoliko oddahnimo, zakaj AMERIŠKI KONZUL je v oči beguncev, ki mislijo na Ameriko, tako visoka zverina, da ni prav nič čudno, če nas je pripeljal do njega tako ogromno dolg stavek, kot ste ga brali (če ste ga. . .) v gornjem pismu. Tako dolg stavek, kot ga sam če verjameš al pa ne sponedeljkovo Micko vred ne zna sklamlfati skupaj. Za tak dolg stavek je treba pač — AMERIŠKEGA KONZULA. . . ki pa nam, utrjenim Amerikaneem, ne od daleč in ne od blizu ne pomeni on stotinko tistega, kar pomeni onim bodočim Amerikaneem za lužo, ki so vse kaj drugega kot "utrjeni" . . .

In je AMERIŠKI KONZUL pozval skupino Spittalarjev pred svoje mile oči v Beljak, si jih od vseh strani ogledal, jim po amerikansko prijazno pokimal, zapisal še enkrat vse tisto, kar

je bilo že STOKRAT zapisano, in jim končno rekel, da je vse pripravljeno za delo doma pod vidikom novih izkušenj. Dela se na tem, da bi se tem dala možnost vsaj v špirografskem "tisku" širiti svoje znanstvene izsledke med našo inteligenco in se tako vzdržati na kulturni višini, ki smo jo prinesli sem in jo še dvigniti.

Poročilo pravi, da so se vrnili v Spittal — zadovoljni. Amen, aleluja!

JAMAR:

Pisma iz Argentine

ČETRTO PISMO

Sreča za to novo slovensko emigracijo je, da je v njej toliko inteligence; za inteligenco samo pa je prav to nesreča. Če so prejšnje slovenske emigracije bile socialne značaja — (lov za kruhom!) in so jo moralaj organizirati šele izsejenski duhovniki, da ni utonila kot brezlična masa je ta emigracija politična ter ima s sabo vse polno (včasih se zdi, da preveč) javnih delavcev, političnih, socialnih, gospodarskih in kulturnih, ki so vse svoje življenje živel v "organiziranju" in "delovanju." Zato v tako čudovito kratkem času tak razmah. Imamo že tri časopise: prenovljeno "Duhovno življenje," ki ga ob g. Hladniku urejajo še odbor novih duhovnikov in se je razvil v resnično duhovno revijo, ki jo pišejo sami doktorji in profesorji, da postaja za staroslovence že skoraj pretežka. Njemu so se pridružili kot dvomesečna priloga "Katoliški misijoni," ki so izredno živahno urejevani, podučni in zanimivi ter nas vežejo duhovno s svetom naših "emigrantov zaradi Kristusa." In potem je še list "Svobodna Slovenija," ki je z novim letom prešla v tednik na osemih straneh, pa se še ne more razmahniti na 8 strani in več, kakor bi želela in kamor teži njen razvoj — seveda, če bo odmev prihajal nazaj v obliki plačane članarine. Iz tega kroga je izšel tudi "Koledar Svobodne Slovenije" ki je med vami našej tako lep sprojem in pohvalo, za kar smo vam hvaležni. Tako je ta emigracija že v prvem letu dala tudi prvo slovensko knjigo, in to ne majhno! Založba "Svobodna Slovenija" je obljubila že tudi dve novi in to pesnitev Jeremije Kalina — "Velika črna maša za pobile Slovence," ki naj kot prva leposlovna knjiga tu bodi spomenik našim mrtvim doma in naš potji sem, ter roman Karla Mauererja "Ljudje pod bičem," ki je psihološka povest iz časa zasedbe naše domovine po sovražnih okupatorjih. Dve knjigi, ki bi začeljni pravo slovensko emigrantsko knjižno delo v Argentini. Koledar — kot periodična vsakoletna knjiga se pripravljata tudi za to leto in bo še zanimivejši kot je bil lani! Težave so le v vedno rastoči cenitaskarskih stroškov (od nvega leta so poskočile že za 30 odstotkov!) ter v organizaciji na tako velike razdalje. Ne smemo pa pozabiti še "Ameriške Domovine," ki je tudi list naše argentinske slovenske skupnosti ter jo z veseljem boro tukajšnji emigranti, čeprav "najnovejše vesti" pridejo sem že precej stare. Toda urvodniki, prve tri misli, ter Micka in "Če verjameš al pa ne?" vse to pa je še vedno sveže, novo, privlačno in duhovito, da nas kar poživi. — Nam pa manjka tu prav gotovo še družinska revija, da bi se razpisali naši literarni povestih in pesnih, ki jih zdej v srcih boje pa ne morejo z njimi nikamor. Kako radi bi uredniki "Svobodne Slovenije" razširili svoj list tudi v to plat, pa zaenkrat gmotno se ni moglo. Toda tudi v to smer se bo morala najti rešitev, kakor se išče rešitev tudi za — znanstveno delo naših emigrantov. Tu med nami je mnogo znanstvenikov, ki sedaj poleg svojega ročnega dela za preživljanje skrbje tudi za izobrazbo v svojem pravem poklicu bodisi kot pedagog, literarni zgodovinar pravnik, filozof, sociolog in bodisi kot živ

opazavalec javnega življenja, pa bi o vsem pisal šudije in se pripravil za delo doma pod vidikom novih izkušenj. Dela se na tem, da bi se tem dala možnost vsaj v špirografskem "tisku" širiti svoje znanstvene izsledke med našo inteligenco in se tako vzdržati na kulturni višini, ki smo jo prinesli sem in jo še dvigniti.

Zato skrbi zlasti Slovensko katoliško akademsko stareinstvo, ki se je poživilo in ima tudi redne mesečne sestanke s predavanji o sodobni problematiki Slovenca v Argentini. Ta predavanja so izrazito akademska in pomagajo med najvišji kulturnimi krogi do pojasnitve zamotane duhovne problematike naših dni.

Tako naša emigracija ni aktivna samo v delu za povečanje naše skupnosti (begunske naselitve), ne samo v organizacijskem notranjem smislu (povezati jo v trdno protikomunistično enoto), ne samo v gospodarski okrepitvi članov (zadruga), v službi za šolstvo in vzgojo — (mladinske organizacije), temveč tudi v delu za organizacijo (vsaj kroških) najvišjih umstvenih ustanov.

Razno iz Willarda

Willard, Wis. — Tu je po daljši boleznih in večkrat previena s sv. zakramenti umrla 6. aprila Mrs. Mary Tolany roj. Stupica. Pogreb s sv. mašo zadušnico, katero je daroval č. g. p. Odilo, je bil v soboto 9. aprila ob veliki udeležbi faranov.

Pokojna je bila članica dr. Marija Pomagaj št. 174 KSKJ. Člani tega društva so se tudi korporativno udeležili pogreba. Dalje je bila članica Oltarnega društva in tretjega reda sv. Franciška. Ob smrti je bila stara 79 let. Rojena je bila v Sodražici p. d. Ostrjeva. Tu v Ameriki zapuša sedem otrok, tri sinove in štiri hčere (ena je č. sestra v St. Louis). Soprog ji je umrl pred sedmimi leti. Dalje zapuša tukaj eno sestro (soprogo podpisanega), v stari domovni pa enega brata in eno sestro. Pokojna je bila sestra tako po nedolžnem preganjanju župnika msgr. Jožeta Stupica, ki je umrl v novomeških zaporih. Naj v miru počiva; sinovom, hčeram in ostalim sorodnikom pa naše globoko sožalje.

V soboto 30. aprila sem pa povabljen na svatbo in najbrže bom tudi šel, posebno še zato, ker sem nekaj tako slišal, da bodo tudi pesali. Če mi pa ne bo dana prilika, da bi se parkrat prav pošteno zasukal ali obrnil, potem pa povem, da ne grem na nobeno ohcet več. Kam sem povabljen, boste pa že še izvedeli.

S pozdravom,
Ludvig Perushek, zast.

FARANI SV. LOVRENCA POZOR!

Mestna načrtna komisija je naredila načrt za "super truck highway," s katerim bi se naredila ogromna ikoda naših fari in bi ob enem pomenilo velikansko izkušbo vsem posestnikom v tej okolici. Vsi farani in vsi posestniki ste prošeni in vabljeni, da se gotovo udeležite shoda, ki je v ta namen sklican za v četrtek ob 8. uri v cerkveni dvorani, kjer vam bo pojasnjen ves ta načrt po mestnih uradnih. Pridite na shod in obvarujte svoje cerkev, okolico in vrednost svojih posestev!

Vsestranski mojster

"Življenje se spreminja. Včasih sem lovil leve po Afriki." "In kaj delaš sedaj?" "Prodajam muholovce. . ."

A. S. Puškin:

Kapetanova hči

"Molči, stari," mu je odvrnil moj postopač, "po dejaju poženo gobe, ako pa bo kaj gob, dobi se tudi košarica; a sedaj" — tu je zopet namignil — "zateknil sekiro za pas: gozdar hodi okrog . . . Vaše blagorodje, na vaše zdravje!"

Pri teh besedah je prijel za kozarec, se prekrizal ter ga izpraznil na dušek; potem se mi je poklonil in se vrnil v zapček.

Od vsega tega tatinskoga pogovora nisem mogel tačas čisto nič razumeti, šele pozneje sem se domislil, da sta govorila o zadevah jajiške vojske, katera je bila v onem času po vstaji v letu 1772. pravkar ukročena. Saveljič je poslušal z veliko nevoljo. Sumljivo je pogledoval sedaj gosodarja, sedaj vodnika. Gostilna, ali kakor se tam imenuje "umet", je bila v oddaljeni stapi, daleč od vsake vasi, in spominjala je najbolj na razbojniško jamo. Toča kaj nam je bilo storiti? Na nadaljevanje potovanja še misliti ni bilo. Nemirnost Saveljičeva me je neizrečeno zabavala.

Med tem sem se spravil k počitku in sem legel na klop. Saveljič se je odločil, da se spravi na peč, a gospodar je legel na pod. Kmalu je vsa čumnata zasmrcala, tudi jaz sem zaspal kot ubit.

Zbudivši se zjutraj precej pozno, sem zapazil, da je buran utihnil. Prijazno je sijalo sonce. Sneg je ležal, podoben bleščeči odeji na nepregledni stapi. Konji so bili napreženi. Plačal sem krčmarja, kateri je zahteval od nas tako zmerno plačilo, da se celo Saveljič ni sprl z njim; tudi se ni — proti svoji navadi — čisto nič pogajal z njim. Včerajšnje sumničanje se mu je bilo popolnoma izkazalo za glavo.

Poklical sem vodnika, se mu zahvalil za izkazano pomoč in velel Saveljiču, naj mu da pol rublja napitnine. Saveljič se je namrdnil: "Pol rublja napitnine?" se je zavzel, "Čemu? Morebiti zato, ker si ga izvolil pripeljati v gostilno? Stori, kakor ti drago, gospod; a vedi, da nimava preveč polrubljev. Ako boš vsakomur dajal pol rublja napitnine, morala bova kmalu sama stradati.

S Saveljičem se nisem mogel kregati. Obljubil sem mu bil, da bo z denarjem razpolagal on sam. Vendar pa me je jezilo, da nisem mogel obdariti moža, kateri me sicer res ni rešil iz prave nevarnosti, vsekakor pa iz skrajno neprijetnega položaja.

"Prav," sem mu rekel hladnokrvno, "ako mu nočeš dati pol rublja, tedaj mu prinesi nekaj moje obleke. Jako lahko je oblečen. Daj mu moj zajčji kožuh!"

"Za Boga, dragi Peter Andrejič!" je viknil Saveljič, "čemu mu bo tvoj zajčji kožuh? Zapije ga pes v prvi ostariji." "Radi tega si ne delaj skrb, starina," je rekel moj postopač,

"ali ga zapijem ali ne. Njegovo blagorodje mi je blagovolilo podariti kožuh od svoje obleke; — to je njegova gosposka volja, ti pa kot služabnik se ne smeš pričikati, ampak moraš ubogati."

"Se li ne bojiš Boga!" mu je odgovoril Saveljič s srditim glasom. "Vidiš, da otrok še ne zna misliti, a ti bi rad izrabil njegovo preprostost. Čemu ti bo gosposki kožuh? Saj ga še obleči ne znaš na svoja prokleta široka pleča."

"Nehaj s svojim modrovanjem, daj mu pri tej priči kožuh!" sem dejal svojemu slugi.

"Moj Bog, oče nebeški," je jadikovaj moj Saveljič, "zajčji kožuh je še skoraj nov! Ne rečem, da bi bilo komu drugemu, ali temu razcapanemu pijancu!"

Vendar je naposled prinesel zajčji kožuh. Kmetič si ga je takoj začel pomerjati. V resnici mu je bil kožuh, katarjemu sem bil jaz že odrasli, zelo tesen. Vendar se mu je nekoliko posrečilo ga obleči, dasi so šivi pokali.

Saveljič malone da ni zajokal, zaliskavi, kako so se trgale niti. Postopač pa je bil zelo zadovoljen iz mojim darilom. Spremil me je do kočije in rekel z nizkim poklonom: "Lepa hvala, vaše blagorodje! Bog vam plačaj vaše dobro delo. Nikoli ne pozabim vaših uslug."

On je šel svojim potom, a jaz sem se odpravil dalje, ne menec se za Saveljiča, in kmalu so mi bili iz spomina včerajšnji buran, moj vodnik in zajčji kožuh.

Prišedši v Orenburg, sem se takoj zglasil pri generalu. To vam je bil možak visoke rasti, toda radi starosti že nekoliko upognjen. Njegovi dolgi lasje so bili popolnoma beli. Njegova stara, oblebela uniforma je spominjala na vojaka iz časa Ane Ivanovne, ves njegov izgovor pa je imel zelo nemško lice.

Dal sem mu očetovo pismo. Ko je slišal njegovo ime, me je naglo pogledal. "Moj pok," je dejal v svojem nemškem izgovorjanju, "zaj še ni tačno, ko je bil Andrej Petrovič zam tvojih let, a kakšnega zina ima še sedaj! Kako hitro minefajo leta!"

General je razpečati pismo in ga začel poluglasno čitati, delajoč svoje opazke: "Milostivi gospod, Andrej Karlovič, nadejam se, da vaša ekscelencija . . . Čemu te sere monije? Fej, fej, da se ne zramuje! Zeveda, disciplina je prvo, toda ze li tako piše staremu kameradu . . . vaša ekscelencija posabila . . ." hm . . . in . . . ko smo . . . pod pokojnim feldmaršalom Min . . . na pohodu . . . tako tudi Karolinko . . . Ha, ha, bruder ze spominja še na vse butalost, ki smo jih nekdanj uganjali. "Zdaj k stvari . . . k vam svojega malopridneža," hm . . . imejte ga v jeseh rokaficah* . . . (Ta ruski pregovor znači: s kom strogo postopati) . . . Kaj je to: jesefe rokafice? To mora biti ruska prislovica . . . Kaj ze pravi imeti koga v jeseh rokaficah?" je ponavljal ter se obrnil proti meni.

"To se pravi," sem mu odgovoril s kolikor mogoče nedolžnim obrazom, "prijazno, ne prestrogo s kom ravni, pustiti mu kolikor mogoče veliko prostosti; pravi pa se v jezevih rokaficah."

"Hm, razumem . . ." in ne pusti mi preveč prostosti. Kaj? menda morajo jesefe rokafice vendar nekaj drugega pomeniti . . . "Priložen je potni list." kje je? — A tukaj . . . "Javitvi v Semjonovski polk . . ." dobro, dobro, vse se zgodi . . . (Dalje prihodnjic)

Zakasnela velikonočna voščila

Spoštovano uradništvo in čitatelji "Ameriške Domovine!" K prazniku vstajenja, želim sloven. akademiki v Gradu uredništvu in vsem rojakom, raztresenim po Ameriki in Kanadi — božje milosti in blagoslova — z željo, da bi jih obhajali v duhu združenosti Slovenci v domovini!

Za slovenske akademike: Lončarič Rado, preds., Bavdek Aeda, tajnica.

Za velikonočne praznike Vam DRUŠTVO SLOVENCEV v svojem imenu, kakor tudi v imenu vseh slovenskih beguncev v Argetini pošilja prisrčno voščila in želje, da bi jih obhajali v zdravju in veselju, vseleče se zlasti trdnega upanja, da bo kmalu tudi našemu trpečemu narodu kmalu zasijala zarja velikonočnega jutra in nastopil veliki dan vstajenja v resnično svobodo.

Priporočamo se Vaši ljubeznjivi naklonenosti in Vas prisrčno pozdravljamo.

Za društvo Slovencev, Janez Hladnik, čast, preds. Miloš Stare preds.

Darovali za UNESCO

Cleveland, O. — Ko so bile vse narodnosti v Clevelandu naprošene za sodelovanje s konvencijo tako zvane UNESCO, katere delegacija se je bila zbrala v Clevelandu iz vseh delov sveta, smo tudi Slovenci stopili v akcijo. Narodnosti so sodelovale z razstavo iz vsake narodnosti in pomagale, da se je priredilo nekaj razvedrila v znak spoštovanja. Ker so bili s to prireditvijo zvezani tudi stroški, so narodnosti darovale tudi v denarju. Slovenci smo darovali vsoto \$35.00, za kar so darovali po \$2.00: Tri Slapnikove cvetli-

Ob tridesletnici polovanja iz Rusije v Jugoslavijo

(Jože Grdina)

Dobremu zaviraču smo bili življaje, ki tudi niso bili rožnati. Pravil je, da je bil v vojnem ujetništvu v Avstriji, odkoder se je šele nedavno vrnil, zdaj pa opravlja službo zavirača.

Zdaj mi je bilo jasno, odkod taka galanost pa potrpljenje. Mož je nekaj skušil, zato je pa vedel, kaj se pravi življenje in potovanja po Rusiji, pa nam je kar dovolil voziti se. Se obljubil nam je, da nam posrbi kak bolj primeren prostor in res ga je. Ko se na neki postaji vlak ustavi, nas je hitro v temi spravil v nek vagon, kjer je bilo več vreč cvsa, a dosti ga je bilo pa rastersenega po tleh. Tu nam naroči, da smo tiho, da nas ne zalotijo, potem pa zapri vrata. Mož je res storil, kar je pač mogel.

Ampak v vagonu je bilo pa tudi tako mrzlo, da nas je zelo zeblo ker mraz je vedno huje pritiskal. Ampak kaj hočeš? Potrpi, druge pomoči ni. Da se ne prehladim sem spet pričel z "telovadbo", captal sem z nogami ter mahal z rokami. Ni bilo druge pomoči in ne izbere, če tudi izgleda bolj neumno, grel sem se pa le. Moji sopotniki so pa mirno čepeli pa tarnali kako jih zabe. Pa sem jim dal nasvet, naj delajo tako kot jaz. Pa ni bilo nič z njimi.

Anton Grdina.

Zahvala Ligi kat. Slovencev v Ameriki

Muenchen, Nemčija. — Dovolite, da se Vam v imenu Vasih trpečih, po Nemčiji raztresenih rojakov prav iz srca zahvalim za vsa pomoči in podporo, ki jo nam nudite, tako moralno kot materialno. Ob tej priliki se ponovno obračam na Vas s prošnjo, da nam preskrbite čim večje število sponzorjev in nam tako pomagajte oditi iz te za nas nesrečne in s tolikimi bridkimi spomini povezanе dežele. V imenu vseh rojakov Vam želim veselo veliko noč. P. Beno Korbič, O.F.M.

Hitro in gotovo OLAJŠANJE za vse, ki trpe na otrdelih žilah in revmatizmu!

Dobite si novi in gotovo učinkoviti SUMAN

SUMAN, odkrito in zdravniško preiskavana zdravilo po dveh znanih kemistih. Vam prinese takojšno olajšanje in udobnost — ali pa dobiti povrnjen denar. SUMAN zdravilo je skrajno pripravljeno in varno, ki vam olajša bolečine, napravi zopet življenje udobno. Zdravje bi trpeli kostne bolečine, imeli otekle prste in pekočo neugodnost.

SUMAN krogičice stanejo \$3.00 ikatličica. Prebivalci Ohio naj dodajo 9 centov za državni davek. Ako je naročilo plačano vnaprej, bomo poštino plačali mi. Na C.O.D. naročila so stroški poštine priračunani.

TISOCE ZADOVOLJNIH ODJEMALCEV
Mr. L. F. 1555 Belmar Avenue, Cleveland, Ohio, pravi: "Počutil sem kot prenovljen odkar uporabljam SUMAN in to v kratkih treh tednih. Trpel sem bolečine v vratu in glavobol več let. Sedaj sem zopet normalno razpoložen, za kar gre hvala zdravilu SUMAN."

DENAR DORITE TAKOJ POVRNJEJEN, ČE BI NE BILI ZADOVOLJNI

OTRESITE SE BOLEČINI! Naročite TAKOJ! M. C. D. Corp. 1243 West 3rd St. Dept. H Cleveland 13, Ohio

Tudi sloni so sladkošedni. — Mala triletna Jennifer Smith dobro ve, kako se priklupi slonu, zato se je založila s sladkorčiči, ko je šla v londonski živalski vrt. Slon pa tudi menda ni preveč izbiren in ni treba da bi videl, kaj gre v njegov veliki rtec, glavno je da je rlec dobro napolnjen.

tople sobe, je bilo vse v takim stanju kot marsikje po Rusiji: Pobita okna, polomjena vrata, pa v nobeni peči ni gorelo. Na postaji je bilo par železniških uslužbencev in nekaj polnikov, ki so se zavijali vsak v svoje kožuhe. No in zdaj se pa ogreji! O, kakšna mizerija!

Utrujen, zaspan sem bil, kajti celo noč nisem zatisnil očesa; pa tudi tukaj si nisem upal; zapati. Kaj lahko se pripeti, ako zaspíš v takem mrazu, da se prebudiš v večnosti. Za to pa jaz še nisem bil pripravljen. Moje sopotnike je kmalu premagal spanec; ampak jaz sem rajši hodil sem in tja ter tako čakal, da se je dodobra zdnilo, med tem pa delal načrte, kako in kaj bolje napraviti, da čimprej pridem iz te nesrečne dežele. Vprašal sem železniške uslužbenca kdaj odrine kak vlak proti Birzuli, toda brez uspeha. Radi slabega stanja železnice mi ni mogel nihče dati zadostnega pojasnila. Sprevidel sem, da bo najbolje ako grem peš do Golte, kajti od tam naprej pa, da že vozijo vlaki proti Birzuli.

Ko se je zdanjilo sem jo spet sam kakor Robinson ubral peš proti Golti. Navsetovali so mi pa, da je bolje, da grem po cesti kot pa po železnici. Ta svet sem tudi upošteval ter urno stopal po cesti proti cilju; spotoma sem si vzel malo slanice pa "suharej" (suhih skornjarij, se tako pokrepčal potem in šel, da mi je pot tekel po čelu in malo preko polдне sem že zagledal mestece Golto. Pa sem se žuril preko ruskih poijan in ko sem dospel do prvih hiš, začujem streljanje iz strojnih pušk. No kaj je pa zdaj? Pa ne spet kaka revolucija? Bog pomagaj, kaj vse se godi v tej Rusiji. Če ni kake fronte, je revolucija ali pa kako pobijanje, mirmo pa nikjer. Človek se iznebi ene stvari, ogne druge, pa naletiš na tretjo. No, pa si pomagaj.

Nekaj časa sem stal aredi pota pa premišljeval kaj bi napravil? Ko je pa streljanje ponehalo, sem šel pa spet naprej. Naj bo kar hoče, sem dejal ter stopal naprej in srečno prišel do kolodvora Golto. Na tiri je stalo nekaj tovarnih vlakov in pa en lep kspresni vlak. Morda bo tale šel proti Birzuli si mislim, ampak treba vsakako prej kako poizvedeti. Ko pridem na peron uzrem vojake, ki so stali poleg strojnih pušk, v popolni pripravljenosti za akcijo. Proti komu ne vem; niti vprašal nisem.

Čim manj se človek briga za take stvari in manj ko povprašuje, tem bolje je, če ne si hitro česa osumljen. Izkušnja izmodri človeka, da postane previden, redkobeseden, nezaupejen pa zvit.

To le pa nič dobrega ne pomeni, sem dejal sam pri sebi, ko sem videl to morilno orožje in vojake. Molče sem stopil v čakalnico, kjer je bilo več potnikov, pa vprašam enega, ki še mi je zdel, da je begunec, kam je namenjen? Pa mi odvrne: Zelo daleč, v Avstrijo, tja na Češko. Torej ste Čeh? ga vprašam. Pa mi pove, da je bil kot avstrijski vojak od Rusov ujet in sedaj se vrača domov na Češko. Zdaj mu pa tudi jaz zaupam, da sem vojak brve avstrijske armade, in sicer Slovenec - Jugoslovian ter da se vračam v svojo domovino.

Pa se oglasi nek fant, ki je stal poleg Čeha ter me vpraša: Slovenec si ti? Odkod iz katerega kraja? Tam blizu od Ljubljane sem doma, mu odvrnem jaz. No in jaz pa od Maribora, mi odvrne fant. Me veseli, da srečam rojaka, sem dejal in sem res mislil, da je Slovenec. Pa ni bil. Fant mi je poneje pojasnil, da ni Slovenec pač pa Rus, ki je bil dalj časa v Avstriji kot vojni ujetnik. Bil pa je tam v Pesnici, Pri Mariboru, kjer se je izborno naučil slovenskega jezika tako, da bi se lahko izdajal za Slovenca, pa bi ga ne pogruntali tako zlahka.

Prav vesel sem bil, da sem spet našel primerno družino, da ne bom sam robinzonaril po Rusiji.

DELO DOBIJO

Ženska dobi delo
Ženska dobi delo za splošna hišna dela (pranje in čiščenje) dva dni v tednu. Za nadaljna pojasnila pokličite OR 6092 — v Fairview Village. (79)

Natakarica dobi delo
Stalno delo dobi natakarica v Perrotti Cafe, 390 E. 156. St. (79)

Da bi pazila na otroke
Priletna ženska, ki bi pazila na otroke, se takoj sprejme. Zglasi naj se na 1389 E. 43. St. (zgoraj).

MALI OGLASI

Christiana Lodge and Cottages
Edwardsburg, Mich.
The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking.
All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing, indoor games. Cater to overnight guests.
Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112.
Write for folder.

CHRISTIANA LODGE
DOMINIC KRASOVEC, Prop.
Phone 9126F5
P.O. Edwardsburg, Mich

Hiša naprodaj
V bližini E. 185. St. hiša z 9 sobami, se lahko rabi za 2 družini — vse na novo pobarvano in papirano in sploh vse v najboljšem stanju. Ima tudi beneske zastore, "storm" vrata in okna, 2 garaži. Proda se po zelo zmerni ceni. Samo \$11,900.00.

Kovach Realty
360 E. 156. St. (85)

Mi pripravimo ZDRAVILA za Evropo
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

SEDMAK Moving & Storage
ALSO LIGHT EXPRESSING
1024 E. 174 St.
KE 6590

V BLAG SPOMIN
SESTE OBLETNICE SMRTI DRAGEGA SOPROGA IN OCETA

Frank Hribar

ki je zaspal v Gospodu dne 29. aprila 1943

Sonce na trato sije, kjer počivaš, dragi Ti, dušg naj pa srčno uživa, tam v srečni večnosti.

Tvoji žalostnici: FRANCES HRIBAR, soproga, IN OTROCI

Cleveland, Ohio, 20. aprila 1949.

MARSH ONE DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD
Perhaps you need vitamins? If you do, try our vitamins that give you...
Point, Buy and Consume in this...
Takes one capsule every morning and you...
GUARANTEED: Your money back if after...
MARSH LABORATORIES, INC.
Baltimore, Indiana

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

Vzlic temu se je Janez hudo čudil. Nastjino pivo je bilo res dobro, ampak Nastja — Janez je gledal zdaj njo, zdaj Franceta, ki se je cinično smehljala ter sem pa tja objel ženščino okrog pasu.

Nastji je bilo svojih štirideset let. Majhna, zelo čokata ženska, širokega, zabuhlega obraza, škrbasta, širokega, potlačnega nosu, majhnih, živalsko neumnih oči in redkih, žimi podobnih las.

"To je — tvoja punca?" se je čudil Janez in videti mu je bilo na obrazu, da ne more verjeti.

"Tale spačeni človeški stvar?"

France se je cinično zarežal. Slaba na oko, toda pivo ima dobro in če je vredno vsaj toliko kakor čeden obrazek... Sicer pa drugače ni slaba...

France je glasno tlesknil z jezikom in Nastja, ki je ves čas upirala vanj svoje majhne, vodenske, bodeče oči, se je nemirno premaknila ter se čudno skremžila. Na obrazu in v očeh je bilo videti živalsko puželnje.

Janeza je prevzel stud in nejevoljen se je obrnil stran. Daleč je pribralo Franceta, daleč, v globoko močvirje! Skoda fanta! Ta je izgubljen, ne bo se več znašel na trdnih tleh!

In France, kakor da je uganil Janezove misli, je cinično dejal: "Kaj se hoče... človek mora vzeti, kar se mu ponuja... Tudi staro, nagnjeno jaboiko je boljše kakor nič... Sicer pa — saj ne bo zmerom tako! Se bo še obrnilo na bolje in fant bo spet na konju..."

Janez je molčal. Kmalu nato se je poslovil ter odšel proti domu. Franceta ni več obiskal. Pa tudi France ni dolgo obiskoval Janeza. Ko je bil pri njem zadnjikrat, je bil zelo mračen in nezadovoljen.

"Vsega sem že sit!" je menil mrko predse. "Vse mi gre narobe in najrajši bi se iznebil tega prekletega življenja!"

Janez ga je pozorno pogledal in opazil, da je hudo shujšal, da ima veke bolj zatekle kot poprej in da ima polno izpuščajev na obrazu.

"Bolna?" France se je trpko nasmehnil. "Zastrupljen! Gnili jabolka, Janez! Motil sem se, ko sem menil, da so boljše kot nič..."

Nekaj dni po tistem je France vrgel svoje zastrupljeno življenje pod brzeči vlak.

Nekega dne v maju, ko je Janez postaval pred državno posredovalnico dela na Front Streetu, je zadel obenj Jovo. Janez, ne vedoč, kdo je butnil vanj, je nejevoljeno zagodrnjal:

"Vražji človek, kaj ti je hodnik preozek!"

"Hm, pa si res nataknen danes, Janez," se je nasmehljala Jovo in Janez se je okrenil proti njemu.

"Jovo, ti?"

"Bogme, Jaz," se je zasmejal Jovo. "Nisi se me nadejal kakor vidim."

"Kje neki! Saj sem te že prištevval med mrvte! Kod pa si se potikal vse leto? Ne duha ne sluha ni bilo o tebi!"

Odkar sta se bila dočila pred enim letom, se fanta nista več videla. Janez ni vedel, kje se drži Jovo in le-ta ni vedel, kod se potika Janez.

"Tudi tebi ni bilo mogoče iztakniti," je odgovoril Jovo. "Well, težko je najti človeka v velemestnem vrvežu inu treba je čakati srečnega naključja. Jaz sem poizvedoval po tebi, toda nisem te mogel iztakniti. Težko

je najti eno samecato mravljo v tem milijonskem mravljišču. Pa drugače. Delaš? Neumno vprašanje, kajne? Če bi delal, ne bi postopal tod..."

Ah, saj to je prvo vprašanje, ki ti ga zastavi vsak znalec. Ne, zdaj ne delam. Dva meseca sem delal, minuli teden sem zopet prišel na cesto. In ti?"

"Jeseni sem bil odpuščen in dozdaj sem bil brez dela. Smola."

"Smola, smola in kakšna! Kaže, da v Kanadi ne bom doživljal dobrih časov. Dobro, če nas od vsega slabega ne bo konec. Kako pa si se pretolkel skozi zimo, Jovo, če nisi delal?"

"Kako?" Jovo se je neveselo nasmehnil. "Kakor sem pač vedel in znal. Si bil kdaj v kakem protestantskem 'misijonu' ali v 'misijonih' Zveščavne ar-

made?"

Janez je prikimal. Parkrat ga je zaneslo noter — iz radovednosti, kakopak.

Ali je opazil kaj posebnega? Seveda. Ko je bila pridiga končana, so vsi navzoči začeli peti, nato se je začela delitev kolačkov, sencičev in kave. Janez se je temu čudil, kajti v starem kraju se v cerkvah zgolj moli. Tudi je čul, da ima Zveščkana armada v mestih svojo prenočišča, kjer brezdomci najdejo brezplačno zavetje. Pa tudi jesti jim dajo, da jim ni treba poginuti od glada. To se mu je videlo prav lepo in krščansko, vzlic temu se mu upira in je prav zadovoljen, da mu ni bilo treba zvečiti žaitavega kruha miloščine. On miloščine ne mara. Mlad je in močan, pa se lahko sam preživi, samo dela naj mu dajo. Miloščinski kruh se zatika celo betežnim starcem. Janez hoče dela.

Mar misli, da bi ga bil Jovo odklonil, če bi mu ga bil ponudil? Bogme ne. Pa mu ga niso hoteli dati, skromni prihranki so naglo skopni in živni ni mogel v zemljo. Hočeš, nočeš, moraš se je zateči pod okrilje Zveščavne armade in začeti obiskovati "misijone". Na cesti se ne da spati pozimi in zrak je preteto slabo kurivo za človeško telo! Treba je najti

kaj bolj solidnega, in če se ne da dobiti drugje, je treba vzeti iz rok krščanskih dobrodelnežev. Sicer pa ni vzel vsega zastoj. Za prenočišče je delal — pometal in ribal pod v sobah. Vsako dopoldne. Seveda so mu dali tudi zajtrk in opoldne skromno kosilce. Popoldne pa je obiskoval razne "misijone" — zaradi kolačkov, sencičev in kave, kakopak.

"Malo zapoješ, nato nekaj prigrizka in na toplem si, kar je tudi vredno pozimi. Izprva si malce boječ in sramežljiv, na skrivaj pogleduješ okrog sebe, ali te kdo opazuje to kmalu preide. Privadiš se vsemu. In ko spoznaš, da je večino navzočih prignal v "misijon", isti tiran kakor tebe, namreč glad, nič več ne zardevaš. Vsi smo si enaki. Poslušamo pridige, molimo iz protestantskih molitvenikov in pojemo pobožne pesmi — za kolačke in kavo! Hinavci smi! vsi skupaj, toda ne po lastni krivdi. Razmere te prisilijo v to. (Konec prihodnjic)

Jugoslovanski delavski narodni dom

4583 WEST 130th ST. (WEST PARK)

vabi na

ODPRTIJO NOVIH DOMOVIH PROSTOROV.

V NEDELJO 24. APRILA 1949

Program se začne ob 2 uri pop.

Večerja se bo servirala od 5 do 7 ure

Ples se prične ob 8 uri

Igrajo FRANK KOZUH in ANDREW MIRTICH orkestra

Vabilo na sliko "Triglavske strmine"

V SREDO IN V ČETRTEK 20. IN 21. APRILA

bo pokazana slika "TRIGLAVSKE STRMINE"

PREDSTAVA SE BO VRŠILA V GLEDALIŠČU "ABBY"

na Waterloo Rd. in E. 156 St.

Vabljeni ste na velik poset. Slika je vseskozi zanimiva. Začetek ob 7. uri zvečer.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BAVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

STREPTOMYCIN

Pošiljamo s zračno pošto v vse dele Jugoslavije in sicer po sledečih cenah:
10 gramov .....\$16.00 40 gramov \$56.50
20 gramov .....\$31.00 50 gramov \$68.00
30 gramov .....\$43.50 100 gramov \$130.00

V gori navedenih cenah je všteta tudi zavarovalnina PENICILIN in druga zdravila tudi pošiljamo s zračno pošto in priročeno. Lahko pošljete kolikor hočete.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th St.

New York 11, N. Y.

POŠILJATEV DARIL V JUGOSLAVIJO

STANDARD PAKETI

STANDARD PAKETI

Potom Odbora zamorete od sedaj v nadalje, naročevati nove STANDARD PAKETE, ki so napolnjeni z jestvinami, katerih količina in cene so označene na drugi strani. V cenah teh paketov so vpošteti stroški prevoza, kakor tudi zavarovalnina do najbližjega pristanišča ali luke prejemalca v Jugoslaviji. — Paketi so zavarovani le za popolno izgubo (Total Loss).

Paketov št. 1 zamorete odposlati na največ petero oseb, tako, da je vsak paket naslovljen na DRUGO OSEBO.

MOKA

Pošiljamo le prvovrstno BELO MOKO v vrečah po 100 funtov in sicer po \$9.00 vreča, a PLACANO VOZINJO DO REKE, in — po \$12.00 za vsako vrečo z PLACANIM PREVOZOM DO NAJBЛИŽJE POSTAJE ali LUKE NASLOVLJENCA v Jugoslaviji.

RAZNO

Pošiljamo tudi streptomycin in druga zdravila in sicer na podlagi zdravniških receptov iz Jugoslavije. — Pakete z jestvinami priredimo natančno po Vaši želji.

Pošiljamo tudi BARVE, POSTELJE, BICIKLE, HISNE PEČI za drva in premog, kakor tudi ELEKTRIČNE STROJE ZA PRANJE, itd. — Ako želite kaj takega odposlati, obrnite se na nas.

Pakete in moko odpošiljamo na Reko vsak drugi teden

OPAZKA — tem potom naznanjamo pošiljateljem, da smo mi za vsa naročila le posredovalci pošiljateljev in tukajšnjih oblasti, in da radi tega vsako naročilo postane takoj lastnina pošiljatelja.

VAŽNO

Čeki in Mooney Ordri morajo biti naslovljeni na DOBROVOLJNI ODBOR.

Ako bi nastal slučaj izven naše kontrole, in bi treba nadomestiti kakšne predmete, bodemo nadomestili z predmeti iste ali višje vrednosti.

DOBROVOLJNI ODBOR.

Zavoj št. 1—Cena \$35

- 10 lbs. Spaghetti
- 20 lbs. Sugar
- 10 lbs. Green Coffee
- 15 lbs. Red Kidney Beans
- 5 lbs. Barley
- 5 lbs. Split Peas
- 3½ lbs. Farina
- 2 lbs. Lentils
- 1 lb. Noodles
- 2 lbs. Cocoa
- ½ lb. Hard Candy
- 5 lbs. Lard
- 6 cans Tomato Paste, 6 oz. per can
- 2 cans Powdered Milk, 1 lb. per can
- 4 cans Sardines 3½ oz. per can
- 1 can Peaches (1 lb. 13 oz. can)
- 1 lb. Sweet Chocolate
- 1 doz. Black and White Thread
- 1 pkg. Assorted Needles
- 18 pkg. Lipton Noodle Soup
- ½ lb. Tea
- 4 oz. Black Pepper

Zavoj št. 2—Cena \$15.50

- 10 lbs. Rice
- 1½ lbs. Luncheon Meat
- 12 lbs. Macaroni
- 5 lbs. Sugar
- 4 oz. Black Pepper
- 5 lbs. Coffee
- 12 pkg. Lipton Soup
- 2 lbs. Lard

Zavoj št. 3—Cena \$15

- 47 cakes Laundry Soap
- 12 cakes Face Soap
- 4 lbs. Lard
- 2¼ lbs. Luncheon Meat

Zavoj št. 4—Cena \$16

- 20 lbs. Spaghetti
- 7 lbs. Rice
- 5 lbs. Sugar
- 4 lbs. Green Coffee
- 1 lb. Powdered Milk
- 3 cans Tomato Paste
- 6 pks. Lipton Noodle Soup
- 4 ozs. Black Pepper

Zavoj št. 5—Cena \$14

- 8 lbs. Spaghetti
- 20 lbs. Rice
- 5 lbs. Coffee
- 5 lbs. Sugar

Zavoj št. 6—Cena \$16

- 7 lbs. Spaghetti
- 3 lbs. Green Coffee
- 5 lbs. Sugar
- 5 lbs. Rice
- 1 lb. Barley
- 2 lbs. Lard
- 1½ lbs. Corned Beef
- 6 pkg. Lipton Noodle Soup
- 2 cans Tomato Paste
- 4 ozs. Black Pepper
- ½ lb. Tea
- ½ lb. Cocoa
- 1 lb. Powdered Milk
- 1 lb. Sweet Chocolate

DOBROVOLJNI ODBOR

245 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

Telefon: WATKINS 4-9016

URADNE URE: Od 9te ure dopoldne do 6te ure popoldne OB NEDELJAH URAD NI ODPRT

MORE TENDER • MORE DELICIOUS MACARONI
ONE 2-OZ. PACKAGE CREAMETTES = 5 CUPS OF PREPARED MACARONI

Creamettes so bolj mehki, bolj okusni MAKARONI!

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

—AND THE WORST IS YET TO COME
—In najhujše šele pride

G. WHISKERS

